

... tôi đang mở mắt ngày cuối năm cũ Vi&#t Nam từ Hà Nội, Đà Nẵng, Sài Gòn, tất cả chúng ta-
nh&#ng ng&#i Vi&#t Nam không phân biệt già trẻ, nam nữ, Phật giáo đ&# hay con Chúa...cùng
xu&#ng đ&#ng trong nh&#ng kh&#u hi&#u ch&#ng đ&#c tài, tham nh&#ng, đòi quyền lợi do dân chủ.

✎ Tác giả

Năm Canh Dần đã qua đi cùng với nh&#ng ngày cuối năm th&#t &#m đ&#m và lễ hội giá. Mùa ng&#m Tết năm Tân Mão, trời sáng trong và nh&#ng &#m, gió nh&#m h&#y h&#y th&#i. Tr&#c cái ngo&#i c&#nh t&#i đ&#p và căng tràn sức xuân &#y lòng ng&#i cũng ph&#n ch&#n và hân hoan. Tôi ng&#i đây, trong căn phòng nh&# và bên cửa sổ của mình, nhìn ra khung trời xanh trong và lễ hội gió ngoài kia, cảm nhận sâu sắc sự đổi thay của đất trời và mặt trời trên lối của nhân tâm trong nh&#ng ngày đầu xuân. Thật vui thay- vui cho mặt trời thay áo mới của vũ trụ và vui cho nh&#ng niềm hi vọng đang &#p trong lòng ng&#i.

Năm nay, ng&#i dân quê tôi ăn Tết vui hơn và to hơn mỗi năm. Nh&#ng ngày này nhìn đâu cũng thấy hoa lá xanh tươi, ng&#i ng&#i mở mắt mây rừng rủ du xuân và thăm hỏi nhau theo cái cung cách truyền thống của dân tộc. Và trong nh&#ng câu chuyện “trà dư tửu hậu” &#y, tôi đ&#c nghe nhiều ng&#i bàn tán về lá thư chúc Tết của Chủ tịch nước Nguyễn Minh Tri&#t năm nay có vẻ buồn. Các chú bác (bên bè của ba tôi) đều đồng ý với nhau rằng: chắc ông Nguyễn Minh Tri&#t không còn &# trong Bộ Chính trị nữa (quan quyền lực tối cao của Đảng Cộng sản Việt nam, và do đó cũng là trung tâm quyền lực của cả Việt Nam), và sẽ không còn là Chủ tịch nước trong vài tháng tới nên ông đã có lá thư chúc Tết với giọng văn buồn buồn như thế.

Nghe nhiều ng&#i trò chuyện, tôi chợt nghĩ: vậy thì ông Tri&#t này thế quá. Ông này là chủ tịch nước, tức là Nguyên thủ quốc gia theo Hiến định, &#định cao quyền lực trong một thời gian khá lâu. Và theo quy định của Đảng cộng sản Việt Nam nh&#ng ai quá 65 tuổi thì phải ra đi, để phù hợp với chủ trương “tr&# hóa” nên bắt lãnh đạo Đảng. Điều này đối với ông Nguyễn Minh Tri&#t đều phải ngo&#i &#. Hơn nữa, ông là ng&#i lãnh đạo quốc gia (dù có đúng nghĩa hay không), thì ít nhất cũng phải biết vui cho cái vui của ng&#i dân, lo cho cái lo chung của dân tộc. Gần chín mươi &#i tri&#u ng&#i dân Việt Nam đang đón một mùa xuân mới. Theo truyền thống và luân lý cổ truyền, trong nh&#ng ngày này dù cho ai đó có hoàn cảnh buồn riêng thì đi nữa thì cũng phải tạm quên đi để cũng chia sẻ niềm vui với mọi ng&#i. Đó chính là phong thái đáng có của một nhà lãnh đạo, ít nhất là trong nh&#ng ngày Tết. Thêm vào đó, dù ông này có rời khỏi chức ghế Chủ

thì con cháu ông, những thân hữu của ông vẫn tiếp tục hòng vinh hoa phú quý cho có mặt mặt gì đâu?! Vậy thì sao ông phải đi c lá thúi chúc Tết người bạn thân là thòng vôi cái gì ng buồn buồn ỷ? Thì nghĩ chắc phải có mặt nguyên nhân từ mình đi ng sau, nghiêm trọng hơn nữa.

Từ những ngày đầu năm 2011, báo ông đã làm chấn động quốc gia Bắc Phi –Tunisia với những cuộc xuống đường chống chính phủ độc tài Zine El Abidine Ben Ali của hàng ngàn người dân nước này do tình trạng thất nghiệp và giá lương thực tăng cao, mở đầu cho làn sóng chống chính phủ độc tài của nhiều quốc gia thuộc thế giới Ả Rập khác, là biểu hiện cho sự bất bình của người dân lên đến mức cao nhất đối với sự cai trị độc tài và chính trị và quân lý yếu kém và kinh tế của các chính quyền số tại. Những cuộc phản kháng bất đầu và thành công ở Tunisia đã buộc nhà độc tài Ben Ali và gia đình phải đi lưu vong. Rồi cuộc cách mạng hoa hồng này đã khơi nguồn cho mặt làn sóng đòi từ do dân chủ lan sang các Ai Cập, Syria, Jordan, Yemen với “hiệu ứng domino”, đã làm cho các mặt chính quyền độc tài cũng sợ n tàn bạo và làm mất mặt thúi thế giới như Trung cộng cũng phải lo sợ và tìm cách đi phó, hòng gì những người cộng sản Việt Nam. Các nhân nói “động biến thế giới”, ông Triết lo buồn cũng đúng thôi. Cái căn bệnh căm ghét từ do dân chủ, sự phản kháng là căn bệnh chung của mặt nhà độc tài khắp thế giới. Chắc không chỉ riêng ông Triết lo cho thế giới lại của con cháu mình mà những người cộng sản cũng hoang mang không kém cho cái thế giới lại không xác định của chế độ.

“Quan trọng thì, dân vẫn đi”, những người lãnh đạo có thể thay nhau nắm quyền, rồi lại nắm rồi rồi khi quy quyền lại, rồi của mặt chế độ cũ có thể bị thay thế bằng mặt chế độ mới; những dân chúng mới là những người nuôi sống chính quyền, những người sẽ phải chịu tai họa vì những dốt nát của nhà cầm quyền, và vì thế là những người chịu thúi sự của quốc gia từ thúi đi này đến thúi đi khác. ngàn đời sự thúi này không thay đổi. Ông Nguyễn Minh Triết và những người cộng sản ngày hôm nay có lý do chính đáng để buồn vì tình hình quốc tế bất lợi cho họ, thì chúng ta-những “phó thế giới dân”, những chính là những người sẽ chịu trách nhiệm cho thế giới lại dân tộc – có lý do để hi vọng. Đối với chúng ta, Tunisia như cánh én trong mùa xuân mới-mặt mùa xuân của nhiệt huyết đầu tranh cho khát vọng đổi mới thế hòng mặt cuộc sống tốt đẹp hơn, nhân bản hơn, từ do hơn.

Mùa xuân là mùa của tình yêu thương và tuổi trẻ, của nhiệt huyết và hi vọng. Tôi thòng dân tộc tôi-dân tộc anh hùng có bốn ngàn năm Văn hiến đã và đang phải gò lưng nuôi của mặt chế độ độc tài bất công, không những thúi là bị thúi các quy định từ do đố của sống như những con người chân chính và có ý chí. Trong tình yêu thương ỹ, với nhiệt huyết trào dâng trong lòng mặt cô gái trẻ, tôi đang mặt mặt ngày của nước Việt Nam từ Hà Nội, Đà Nẵng, Sài Gòn, từ từ chúng ta- những người Việt Nam không phân biệt già trẻ, nam nữ, Phật giáo hay con Chúa...cùng xuống đường trong những khu hiu hẻo lánh của độc tài, tham nhũng, đòi quyền từ do dân chủ. Và rồi sẽ cùng nhau kiên từ o mặt Việt Nam với đi đến mặt mới.

Mùa xuân mới, hi vọng mới

Tác Giả: Huỳnh Th&c Vy

Thứ Tư, 09 Tháng 2 Năm 2011 08:50

Tam K, ngày 9 tháng 2 năm 2011